

ZALÁN TIBOR

Láp-ország elfáradt lakója

(verspara)

*A Láp lehúz Én itt élek
Lakója s halottja vagyok e televénynek
Az alkonyok s a hajnalok
egyformán szürkék És én egyformán hallgatok
ha árnyak töredeznek a ködben
Vagy ha kék varjak kárognak fölöttem*

*Én itt élek A Láp lehúz
Döglött idők Nem hagynak maguk után tanút
Aki most él az jeltelen
fordul a sírjába Ez egy tömegsír jelen
Humusszá porlad Története nincs
S ráeszmél arra történelme bilincs*

*Én a Láp vagyok Lehúzlak
Jövődbe fullasztlak Szerbiában ágyúznak
Aranyat esznek Hányanak vért
Túlzottan ismert közelmúlt árnyképe kísért
A szádig merültél már a sárban
Nem hívtalak De te vagy akit vártam*

*Én a Lehúz vagyok A Láp
langymelege körülvesz és gyönyörig aláz
Kioldja a sót belőled
Húsodból nagy zöld kövér növény-férges nőnek
Kék varjúcsapat károg az égen
Meredt halszemek dermedt televényben*

*Még élek A Láp lehúz Itt
maradok Hallom az ország korhadt kapuit
becsapják akik elmennek
maguk után Most mástól várnak más kegyelmet
A vég biztos Minek elkezdni
bármit is Verecke Dévény E. Ady*